

מורות ומורים, אנשי חינוך יקרים,

"אני מורה ותיק", "יש לי הישגים מעולים", "יש לי מספיק גמולי השתלמות" - אמירות מעין אלו נשמעות לעתים בקרב אנשי הוראה. בבואנו לדבר על התפתחות מקצועית של מורים, עלינו לשאול את עצמנו מה המטרה שלנו וכיצד נדע האם אנחנו קולעים באופן אמיתי ליעד המבוקש.

המפגש הייחודי הזה בין המורה, התלמיד והחומר הנלמד הוא יצירה מכוננת. בכל אחד מהמפגשים נחות חוויה יחידה שאינה דומה למה שהתרחש ביום האתמול ולא תהיה דומה למה שיתרחש מחר, בדיוק כמו שאיננה דומה לחוויה של אותו המורה בכיתה אחרת. כל מורה הוא אחר, כל תלמיד הוא אחר, וכל אחד מהם נמצא בשלבים שונים של היום ובשלבים אחרים של השנה.

היכולת שלנו לראות ברגע היצירה הזה לידה אמיתית של משהו חדש היא זו שמאפשרת לנו לרצות ולהפוך כל רגע למידה כזה ליוצא דופן וחדשני. תהליך זה מחייב למידה ובדיקה מתמדת. עצם העיסוק ברגע הלידה הייחודי הזה הופך אותו למשמעותי יותר.

כדי להיות רלוונטיים לנקודת הזמן המיוחדת הזאת, צריך להשקיע הרבה מחשבה - לפני, תוך כדי ואחריה.

ברשת ברנקו וייס אנחנו עוסקים כל העת בלמידה מתמדת של העקרונות החינוכיים שלנו, בד בבד עם עיסוק מתמיד בהתחדשות וביצירה של כלים חדשים. הפער בין תכנית לימודים טובה לחוויה עוצמתית של התלמיד היא בהבנתו של המורה את עומק הסיטואציה וביכולת שלו לשאול את עצמו לפני השיעור ובמהלכו: מי הנמען שלי? עבור מי אני מלמד? איזו חוויה אני רוצה להעניק לתלמידים שלי? האם יש תלמידים שלא הגעתי אליהם? מה אני צריך לעשות כדי להיות טוב יותר? כיצד אצור מצב שבו כל תלמיד בכיתה שלי ירגיש שהשיעור שלי נועד עבורו?

החתימה המתמדת הזו למציאות היא זו שהופכת את תהליך ההוראה לאיכותי ומשמעותי יותר. ככל שתלמידים ישאלו יותר, ככל שתלמידים יקבלו יותר אחריות על תהליך הלמידה שלהם, יחקרו, יבנו תוצרים ויחוו – כך יתרחשו יותר אירועי הלמידה. העוצמה שלנו תימדד ביכולת שלנו להיות משמעותיים ורלוונטיים עבור התלמידים שלנו.

בחוברת זו קיבצנו מפרי עטם של המורים והמנהלים שלנו ברשת, שעושים ימים כלילות, ללמוד להיות טובים ומדויקים יותר.

רוצה לסיים בתפילה הנאמרת בברכות לפני קריאת שמע: ותן בליבנו בינה, להבין, ולהשכיל, לשמוע, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות.

עליזה בלוח

מנהלת רשת בתי הספר השש-שנתיים ברנקו וייס